

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่มุ่งศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชายที่ประกอบอาชีพโสเภณีโดยแฝงอยู่ในรูปของพนักงานบริการชายในสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพมหานคร จากการสำรวจของกองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ปัจจุบันในเขตกรุงเทพมหานครมีสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในรูปแบบต่าง ๆ 59 แห่ง มีจำนวนโสเภณีชายรวมทั้งสิ้น 1,089 คน (ข้อมูลจากกองกามโรค โรงพยาบาล บางรัก, คูรายละเอียดจากตารางในภาคผนวก ง.)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างของกลุ่มโสเภณีชายจำนวน 100 คน ซึ่งจำนวนนี้เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมในการเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพมหานคร ถึงแม้รูปแบบในการดำเนินธุรกิจของสถานบริการ เหล่านั้นจะแตกต่างกัน แต่อาศัยหลักการในการค้าประเวณีเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 100 คนนี้ สะดวกต่อการขอความร่วมมือกับเจ้าของสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในการเก็บข้อมูล

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่มุ่งศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มโสเภณีชาย

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (SIMPLE RANDOM SAMPLING) โดยการจับสลากรายชื่อสถานบริการดังกล่าว จำนวน 10 แห่ง จากจำนวนสถานบริการทั้งหมด และเลือกเก็บตัวอย่างจากสถานบริการแห่งละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน โดยกำหนดอายุของกลุ่มตัวอย่างให้อยู่ในช่วง 15-28 ปี (ซึ่งเป็นช่วงอายุที่มีภพในหมู่โสเภณีชายปัจจุบัน)

ผลจากการจับสลากรายชื่อสถานบริการ และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลได้

<u>รายชื่อสถานบริการ</u>	<u>จำนวนพนักงานชายที่เก็บข้อมูลได้</u>	
1. VIOLET COCKTAIL LOUNGE	10	คน
2. GREEN CARNATION	10	คน
3. กอนแก้ว	9	คน
4. BAR BIERY & ETHERNIA	10	คน
5. POTEX	10	คน
6. LAKSH MAN	5	คน
7. MR. TANGMO	8	คน
8. LES BEAUX	10	คน
9. SUPER LEX	10	คน

<u>รายชื่อสถานบริการ</u>	<u>จำนวนพนักงานชายที่ เก็บข้อมูลได้</u>	
10. WHITE HORSE	10	คน
11. ผู้ฉิม	<u>8</u>	คน
รวม	<u>100</u>	คน

หมายเหตุ: จากการเก็บข้อมูลในวันนั้น ๗ บางสถานบริการมีพนักงานบริการชายมาทำงานไม่ถึง 10 คน เช่น ร้านอาหารกอบแก้ว และ MR. TANGMO แต่บางสถานบริการอย่างเช่น LAKSH MAN นั้นโดยปกติจะมีพนักงานบริการชายอยู่ไม่ถึง 10 คน ดังนั้นจึงมีการจับสลากรายชื่อสถานบริการอีก 1 แห่ง เพื่อสำรองในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ขาดไปให้ครบจำนวน 100 คน ซึ่งสถานบริการแห่งที่ 11 นั้นคือ ร้านอาหาร ผู้ฉิม

2. กลุ่ม เปรียบเทียบ (กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น)

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (ACCIDENTAL SAMPLING) โดยเลือกสุ่มเอาเฉพาะชายที่ทำงานในเวลากลางวัน บริเวณย่านพัฒนาพงศ์ ไม่จำกัดอาชีพ แต่ยกเว้นอาชีพโสเภณี กำหนดอายุในช่วง 15-28 ปี จำนวน 100 คนเท่ากัน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์

ศึกษาถึง ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา สถานภาพการมีคู่ครอง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย

ในปัจจุบัน รายได้ ความรับผิดชอบต่อครอบครัวของโส ภูมิภาคชายและชายที่ประกอบอาชีพอื่น รวมทั้ง สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้รวมของบิดามารดาของทั้ง 2 กลุ่ม

2. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งแบ่งเป็น

- ความสัมพันธ์กับบิดามารดา
- ความสัมพันธ์กับพี่น้อง
- ความสัมพันธ์กับครอบครัวโดยรวม

3. พฤติกรรมการสื่อสาร

ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่กลุ่มโส ภูมิภาคชายทำการสื่อสารได้แก่ การเปิดรับสื่อต่าง ๆ โดยผ่านการฟัง การเห็น การยอมรับ และปฏิบัติตาม เนื้อหาที่สื่อเสนอ (โดยเน้นที่เนื้อหาของสารที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับโส ภูมิภาคชายที่ทำงาน เป็นพนักงานบริการในสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ) ซึ่งแบ่งเป็น

- สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์หรือวิดีโอ หนังสือพิมพ์ นิตยสารทั่วไป และนิตยสารเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ
- สื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อน และคนรู้จักทั่วไป

4. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามคิดของ แมคคลาวด์ และแชฟตี แบ่งออกเป็น

- แบบเน้นสังคม (SOCIO-ORIENTED COMMUNICATION)
- แบบเน้นเหตุผล (CONCEPT-ORIENTED COMMUNICATION)

ตัวแปรตาม คือ การประกอบอาชีพโส ภูมิภาคชาย แบ่งเป็น

- การประกอบอาชีพโส ภูมิภาคชาย
- การไม่ประกอบอาชีพโส ภูมิภาคชาย (การประกอบอาชีพอื่น)

ดังนั้น สามารถสรุปการแบ่งตัวแปรออกตามสมมติฐานเป็นข้อ ๆ ดังนี้

<u>สมมติฐานข้อที่ 1</u>	ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม	- ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ - การประกอบอาชีพโส เกณีชาย
<u>สมมติฐานข้อที่ 2</u>	ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม	- ความสัมพันธ์ในครอบครัว - การประกอบอาชีพโส เกณีชาย
<u>สมมติฐานข้อที่ 3</u>	ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม	- รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว - การประกอบอาชีพโส เกณีชาย
<u>สมมติฐานข้อที่ 4</u>	ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม	- รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว - การประกอบอาชีพโส เกณีชาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยที่ศึกษาในเรื่องใกล้เคียงกัน

ส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรม เลี้ยงดูของบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ กับบุคคลปกติ" ของ ผกา สัตยธรรม

ส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในรายงานการวิจัย เรื่อง "รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและการ เปิดรับสื่อมวลชนของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร" ของ ทักษิณี เขยจรรรยา และประทุม ฤกษ์กลาง

ส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสาร ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การแพร่กระจายค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ของนักเรียนมัธยมปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร" ของ ธารทิพย์ สมบูรณ์

และในส่วนสุดท้าย เกี่ยวกับลักษณะ เจาะของโส เภมิชาย ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือที่ใช้ในรายงานการวิจัยเรื่อง "สภาพชีวิตและปัญหาของหญิงค้าประเวณี อําเภอเมือง จังหวัดอุตรธานี" โดย กองวิจัยและประเมินผล กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้น 2 ชุด ตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างกล่าวคือ สำหรับกลุ่มโส เภมิชาย 1 ชุด และสำหรับกลุ่ม เปรียบเทียบหรือชายที่ประกอบอาชีพอื่นอีก 1 ชุด

1. แบบสอบถามสำหรับกลุ่มโส เภมิชาย แบ่งออก เป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มโส เภมิชายและบิดามารดาของกลุ่มโส เภมิชาย ประกอบด้วยคำถาม 12 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะคำถาม เป็นแบบให้เลือกตอบ (MULTIPLE CHOICES) ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 13 ข้อ

คำถามข้อ 1- 9 เป็นคำถามใช้วัดความสัมพันธ์กับบิดามารดา

คำถามข้อ 10-12 เป็นคำถามใช้วัดความสัมพันธ์กับพี่น้อง

คำถามข้อ 13 เป็นคำถามใช้วัดความสัมพันธ์กับครอบครัวโดยรวม

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ตามแนวคิดของ แมคลาวด์ และแชฟท์ เป็นข้อความที่มีลักษณะแบ่งเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงเท่ากัน (INTERVAL SCALE) มีทั้งหมด 10 ข้อความ

ข้อความที่ 1,2,6,9,10 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นสังคม (SOCIO-ORIENTED COMMUNICATION)

ข้อความที่ 3,4,5,7,8 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล (CONCEPT-ORIENTED COMMUNICATION)

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร โดยลักษณะคำถามเป็นแบบ INTERVAL SCALE โดยแบ่งออกเป็น 2 ข้อใหญ่ ดังนี้

ข้อ 1 การได้ยิน ได้เห็น เรื่องราวเกี่ยวกับรูปแบบการทำงานของโสเภณีชายในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล มีทั้งหมด 8 ข้อย่อย

ข้อ 2 อิทธิพลของสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ต่อการตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีชาย มีทั้งหมด 8 ข้อย่อยเช่นกัน

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของโสเภณีชาย ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 16 ข้อ

2. แบบสอบถามสำหรับกลุ่ม เปรียบเทียบ (กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น)

ลักษณะของแบบสอบถามคล้ายคลึงกับแบบสอบถามของกลุ่มโสเภณีชาย แต่สั้นกว่าคือมีเพียง 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป, ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว และตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

ความน่าเชื่อถือของ เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ แล้วนำไปทดสอบ (Tryout) กับ โส เกษีชายในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 25 ชุด เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม โดยนำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Cronbach Coefficient) ได้ผลคือ

ค่าตามวัตรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบ เน้นสังคม และแบบ เน้น เหตุผล (SOCIO ORIENTATION AND CONCEPT ORIENTATION) ได้ค่าความเชื่อมั่น .7835

สำหรับคำถามในส่วนอื่น ๆ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตัดแปลงแก้ไขภาษา เพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลและกรรมวิธีทางข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล โดยแบ่งวิธีเก็บตามลักษณะกลุ่มตัวอย่าง คือ

1. กลุ่มโส เกษีชาย ผู้วิจัยได้ทำจดหมาย ออกโดยหัวหน้าภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ ถึงเจ้าของสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศที่เลือกกลุ่มตัวอย่างได้ ขออนุญาต เก็บข้อมูลจากโส เกษีชายที่เป็นพนักงานประจำสถานบริการนั้น ๆ โดยช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล คือ 17.00 น. - 18.30 น. เนื่องจากสถานบริการเหล่านี้จะ เริ่มเปิดบริการเวลาประมาณ 19.00 น. เหตุผลที่เลือกเวลาในช่วงนี้ เพราะกลุ่มตัวอย่างจะ เริ่มทยอยมาทำงาน ซึ่งสะดวกต่อการเก็บข้อมูล เพราะยังไม่ถึงเวลาทำงาน

ลักษณะการเก็บข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยผู้เก็บข้อมูลจะสัมภาษณ์โส เกษีชาย ตามคำถามในแบบสอบถาม และกรอกคำตอบในแบบสอบถามนั้นเอง

2. กลุ่มเปรียบเทียบ (กลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น) เลือกเก็บข้อมูลจากชายที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ยกเว้นอาชีพโสภณี บริเวณย่านพัฒนาพงศ์ในยามค่ำคืน ช่วงเวลา 20.00 น.- 24.00 น.

ลักษณะการเก็บข้อมูลเป็นแบบการสัมภาษณ์เช่นกัน โดยมีคำถามนำในการสัมภาษณ์คือ "คุณรู้จักอาชีพโสภณีชายที่ขายบริการทางเพศให้กับกลุ่มรักร่วมเพศหรือไม่" ถ้ากลุ่มเปรียบเทียบตอบว่า "ไม่รู้จัก" จะปิดการสัมภาษณ์ทันที ทั้งนี้เนื่องจากเป็นการควบคุมกลุ่มเปรียบเทียบให้เป็นกลุ่มที่ตัดสินใจไม่ประกอบอาชีพโสภณีชายจริงๆ กล่าวคือ การตอบว่า "ไม่รู้จัก" นั้นหมายถึงว่า ถ้าทราบว่าอาชีพโสภณีชายในกรุงเทพฯ ก็อาจตัดสินใจประกอบอาชีพนี้ได้เช่นกัน

ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างเก็บข้อมูลโดยไม่เจาะจง โดยแต่ละกลุ่มจะเก็บข้อมูลสำรองไว้ 5 ชุด เมื่อเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสข้อมูล เพื่อนำไปถ่ายข้อมูลลงบน เทปคอมพิวเตอร์และป้อนข้อมูลคำสั่งลงใน TERMINAL ของเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ MUSIC เพื่อใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX สำหรับการประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติ ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ POINT BISERIAL ซึ่งเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่มีโปรแกรมสำเร็จรูปทำงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคำนวณค่าทางสถิติด้วยตนเอง

การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

การให้คะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรที่ต้องการ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ โดยแบ่งตามตัวแปรดังนี้

ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ แบ่งตามตัวแปรย่อยคือ

- รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง รวบรวมรายได้ของกลุ่มโสเภณีชาย และกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น และแบ่งรายได้ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ $\bar{X} \pm .5 \text{ S.D.}$ ของรายได้รวมทั้งหมด แบ่งได้ดังนี้

รายได้ที่มีค่าน้อยกว่า $\bar{X} - .5 \text{ S.D.}$ = รายได้ต่ำ คือ น้อยกว่า 4,045 บาท

รายได้ที่มีค่าระหว่าง $\bar{X} \pm .5 \text{ S.D.}$ = รายได้ปานกลาง คือ ระหว่าง
4,045 - 7,225 บาท

รายได้ที่มีค่ามากกว่า $\bar{X} + .5 \text{ S.D.}$ = รายได้สูง คือ มากกว่า 7,225 บาท

- จำนวนเงินที่ส่งเสียให้กับครอบครัว ใช้เกณฑ์การแบ่งเช่นเดียวกับกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

จำนวนเงินที่มีค่าน้อยกว่า $\bar{X} - .5 \text{ S.D.}$ = จำนวนน้อย คือ น้อยกว่า 251 บาท

จำนวนเงินที่มีค่าระหว่าง $\bar{X} \pm .5 \text{ S.D.}$ = จำนวนปานกลาง คือ ระหว่าง
251 - 1,426 บาท

จำนวนเงินที่มีค่ามากกว่า $\bar{X} + .5 \text{ S.D.}$ = จำนวนมาก คือ มากกว่า
1,426 บาท

- รายได้รวมของบิดามารดา ใช้เกณฑ์การแบ่งเช่นเดียวกับกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งรายได้ออกเป็น 3 ระดับดังนี้

รายได้ที่มีค่าน้อยกว่า $\bar{X} - .5 \text{ S.D.}$ = รายได้ต่ำ คือ น้อยกว่า 1,255 บาท

รายได้ที่มีค่าระหว่าง $\bar{X} \pm .5 \text{ S.D.}$ = รายได้ปานกลาง คือระหว่าง 1,255 -
13,644 บาท

รายได้ที่มีค่ามากกว่า $\bar{X} + .5 \text{ S.D.}$ = รายได้สูง คือ มากกว่า 13,644 บาท

ทั้งนี้ในการอธิบายลักษณะปัจจัยทางประชากรศาสตร์ เฉพาะกลุ่มโศภิตชายใช้เกณฑ์ $\bar{X} \pm .5$ S.D. ในการแบ่งตัวแปรดังกล่าวออกเป็น 3 ระดับ เช่นเดียวกัน

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวคิดของ แมคลาวด์ และแชฟฟ์ ประกอบด้วย ข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นสังคม (Socio-Oriented Communication) จำนวน 5 ข้อ คือข้อ 1,2,6,9 และ 10 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล (Concept-Oriented Communication) จำนวน 5 ข้อ คือข้อ 3,4,5,7 และ 8 รวมทั้งหมด 10 ข้อ มีการให้คะแนนเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงเท่า ๆ กัน (Interval Scale) โดยกำหนดคะแนนในคำตอบแต่ละข้อดังนี้

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
ไม่เคยเลย	1
นาน ๆ ครั้ง	2
บางครั้งบางครั้ง	3
บ่อยครั้ง	4
บ่อยครั้งมาก	5

แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนแบ่งคะแนนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้มัธยฐาน (Median) แบ่งคะแนนสูงและคะแนนต่ำเพื่อจำแนกรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวออกเป็น 2 แบบตามลักษณะดังนี้

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 1,2,6,9, และ 10 สูง แสดงว่าครอบครัวมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคมในระดับสูง

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 3,4,5,7, และ 8 สูง แสดงว่าครอบครัวมีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ เน้น เหตุผลในระดับสูง

พฤติกรรมการสื่อสาร

ลักษณะคำถามเป็นแบบช่วง ๆ ช่วงละเท่ากัน (Interval Scale) เกณฑ์การให้คะแนน เป็นดังนี้ คือ

ข้อ 1. การได้ยิน ได้เห็น เกี่ยวกับรูปแบบการทำงานของโสภณิชาในสถานบริการ เจตพาสกรู่มรักร่วม เพศจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
ไม่เคยเลย	1
นาน ๆ ครั้ง	2
บางครั้งบางครั้ง	3
บ่อยพอสมควร	4
บ่อยมาก	5

ข้อ 2. อิทธิพลของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลต่อการตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสภณิชา

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
ไม่มีส่วน	1
มีส่วนเล็กน้อย	2
มีส่วนปานกลาง	3
มีส่วนมาก	4
มีส่วนมากที่สุด	5

สถิติวิเคราะห์ในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบ CHI-SQUARE TEST เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ระหว่างกลุ่มโส เกษีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น

สมมติฐานข้อที่ 2

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบ CHI-SQUARE TEST เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว ระหว่างกลุ่มโส เกษีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น

สมมติฐานข้อที่ 3

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบ T-TEST เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม และแบบเน้นเหตุผลระหว่างกลุ่มโส เกษีชายและกลุ่มชายที่ประกอบอาชีพอื่น

สมมติฐานข้อที่ 4

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ POINT BISERIAL CORRELATION COEFFICIENT เพื่ออธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบเน้นสังคม และแบบเน้นเหตุผล กับการประกอบอาชีพโส เกษีชาย โดยคำนวณจากสูตร (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526 : 24)

$$r_{pbis} = \frac{\bar{X}_p - \bar{X}_t}{S_t} \sqrt{\frac{p}{q}}$$

เมื่อ r_{pbis}	คือ สหสัมพันธ์แบบ Point Biserial
\bar{X}_p	คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากตัวแปรต่อเนื่องในที่นี่ คือค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารแบบ เน้นสังคม หรือแบบเน้น เหตุผลของกลุ่มโสเภณีชาย
\bar{X}_t	คือ ค่าเฉลี่ยที่ได้จากตัวแปรต่อเนื่องจากทั้ง 2 กลุ่ม รวมกัน ในที่นี้คือค่าเฉลี่ยรวมของรูปแบบการ สื่อสารในครอบครัวแบบ เน้นสังคม หรือแบบเน้น เหตุผลของทั้ง 2 กลุ่ม
S_t	คือ ค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานรวม
P	คือ สัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่ง เมื่อ เปรียบเทียบกับกลุ่มรวมทั้งหมด
q	= $1 - P$

การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์แบบ Point Biserial ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{r_{pbis} \sqrt{N - 2}}{\sqrt{1 - r_{pbis}^2}}$$

เมื่อ N คือจำนวนข้อมูลใน
กลุ่มตัวอย่าง

นำค่า t ที่คำนวณได้เปรียบเทียบกับค่า t จากตาราง t ที่ $df = N-2$ เพื่อทดสอบ
นัยสำคัญที่ระดับ .05

การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้จะคำนวณ 2 ครั้ง คือ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม กับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นเหตุผล กับการประกอบอาชีพโสเภณีชาย

นอกจากนี้ ใช้การแจกแจงความถี่ และคำร้อยละอธิบายลักษณะปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเน้นสังคม และแบบเน้นเหตุผล พฤติกรรมการสื่อสาร ลักษณะเฉพาะของโสเภณีชาย รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ